

Arrest

nr. 96 371 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 25 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die loco advocaat W. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 16 november 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 29 mei 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Bourj al Shamali, de Libanese nationaliteit te bezitten en sjiïet te zijn. Uw moeder stierf in 2000 waarna uw vader hertrouwde.

Op uw veertiende ontdekte u dat u zich aangetrokken voelde tot jongens, op school was u er getuige van hoe twee medestudenten, A.(...) en H.(...), elkaar op een intieme manier 'vastpakten'. Dit stond u wel aan en u zocht toenadering tot hen. Op een dag stelde Ali u voor dat jullie samen seks zouden hebben op school. Dit speelde zich af op een geïsoleerde plek op school. U zou seks hebben met H.(...) terwijl Ali op wacht stond. Omdat H.(...) het uitschreeuwde, u vermoedt dat hij pijn had omdat het jullie eerste 'echte contact' was, hielden jullie ermee op doch de 'handspelen' op school gingen verder en enige tijd later hernam u uw seksuele contacten met H.(...).

Op uw negentiende leerde u een jongen kende die als nieuwe leerling aan uw klas was toegevoegd, ene Y.(...) N.(...), een jongen uit uw eigen streek. Mondjesmaat ontdekte u dat hij ook homoseksueel was en begonnen jullie een relatie. Ook toen u uw studies vanwege financiële problemen moest opgeven, bleef de relatie verder duren. Jullie ontmoetten mekaar een drietal keer per week in uw huis, op een moment dat uw familie er niet was, en hadden dan seksuele betrekkingen.

Jullie waren al twee en een half jaar samen toen op 15 september 2011, op een moment dat jullie in uw huis betrekkingen hadden, uw vader plots uw kamer binnenkwam. Hij was gechoqueerd door dat wat hij zag en begon jullie te slaan, waarna hij Y.(...) zei naar huis te gaan. Uw vader verwondde u daarop met een zwaard dat ter decoratie aan de muur hing en sloeg u met een kabel. Om u te verdedigen sloeg u op uw beurt uw vader, u kon ontkomen en vluchtte naar een grot om er uw toevlucht te zoeken. Onderweg hiernaar toe kwam u een kennis, A.(...), tegen en omdat u niet naar het ziekenhuis kon, u vreesde immers dat uw vader zou verwittigd worden, verzorgde deze kennis u en voorzag u van de nodige medicijnen. U vertelde hem uw wedervaren en A.(...), alhoewel hij u vertelde niet te hebben gedacht dat u homoseksueel was, bleef u helpen. Intussen was heel de regio op de hoogte van het gebeurde en u vermoedt dat uw vader en uw ooms u willen doden. Uw jongere broer en uw schoonbroer, die gehuwd is met uw zus Z.(...), zijn daarenboven lid van de Hezbollah en u vreest bijgevolg ook deze beweging.

Kort voor uw vertrek uit de grot heeft u daar, met de hulp van A.(...), even Y.(...) kunnen zien doch u hebt hem niet gevraagd hoe hij het stelde aangezien de tijd daarvoor te kort was.

Ongeveer een maand na te zijn betrapt verliet u het land, met de hulp van een passeur, via de luchthaven van Beiroet. Deze passeur regelde uw hele reis en u kreeg het paspoort waarmee u reisde niet eens in handen. Uw eigen identiteitskaart had u verstopt in uw valies. U landde in Frankrijk en omdat de passeur u had aangeraden hier geen asiel aan te vragen reisde u verder naar België, waar u op 16 november 2011 een asielaanvraag indiende.

Sinds uw verblijf alhier hebt u tweemaal telefonisch contact gehad met uw zus Z.(...) en ze vertelde u andermaal dat uw vader en ooms op zoek naar u zijn om u te doden.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal (cgvs) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u de door u beweerde vluchtaanleiding totaal niet aannemelijk hebt gemaakt. Meer nog, er kan hier geen geloof aan worden gehecht en wel om volgende redenen. Zo blijkt uit het geheel van uw verklaringen dat u er zich voor hoedde dat uw familie en de mensen in uw omgeving op de hoogte zouden komen van uw seksuele geaardheid. Zelfs toen u als puber ontdekte dat u homoseksueel was, wist u al dat u uw geaardheid niet vrij kon beleven. Zulks blijkt duidelijk uit uw verklaringen waarin u aangeeft dat u in het geheim uw vrienden op school ontmoette (cgvs, p.3). U hebt daarenboven uw geaardheid altijd verzwegen en nooit uw 'hetero vrienden' hiervan op de hoogte gebracht. Meer nog, u stelt dat het gevaarlijk is wanneer u, als sjiïet, dit zou vertellen. U verklaart dat 'alles in het geheim gebeurde'. U geeft uitdrukkelijk aan dat uw geaardheid niet getolereerd wordt binnen uw religie en uw traditie (cgvs, pp. 4-5-6). Gezien deze door u geschetste context kan uw bewering altijd seksuele betrekkingen in uw huis te hebben gehad dan ook totaal niet overtuigen (cgvs, p.4). Gezien u zelf stelde, en zoals reeds werd opgemerkt, dat u niemand van uw homoseksuele geaardheid op de hoogte hebt gebracht daar u sjiïet bent en uw entourage een dergelijk gedrag niet zal aanvaarden wekt een dergelijke handelwijze op zijn zachtst gezegd de nodige verbazing daar er toch van kan worden uitgegaan dat jullie een meer discrete ontmoetingsplek zouden uitkiezen (cgvs, p.4). U dan ook gevraagd of u geen schrik had betrapt te worden, stelt u 'dat de schrik altijd in iemand zit', maar dat u een aparte kamer hebt met een sleutel, u wist wanneer ze weggingen (hiermee verwijzend naar uw familie) en u wist waar u mee bezig was. Even later zegt u dan dat u soms de deur niet op slot deed wanneer er niemand thuis was. Het hoeft gezien bovenstaande observaties geen betoog dat een dergelijke toch wel zeer nonchalante gang van zaken totaal niet geloofwaardig is, temeer u dan ook nog eens stelt toch zo'n twee tot drie keer per week seks met uw vriend te hebben gehad (cgvs p.4). Mocht er effectief geloof aan deze door u beweerde homoseksuele relatie kunnen worden gehecht dan kan er toch van worden uitgegaan dat jullie alles in het werk zouden stellen jullie contacten zo discreet

mogelijk te houden daar u toch niet kon uitsluiten dat er iemand van uw familie wel eens onverhoeds naar huis zou kunnen terugkeren, en deze door u beweerde gang van zaken ontbeert dan ook elke geloofwaardigheid.

Met betrekking tot deze door u beweerde relatie dienen nog een aantal opmerkingen te worden geformuleerd. Zo stelt u sinds uw negentiende een relatie te hebben gehad met Y.(...) Nazal. Hij zou een tijdlang met u in de klas hebben gezeten. U naar informatie omtrent hem gevraagd, stelt u dat hij van de regio is, zijn vader Saleh noemt en taxichauffeur is en zijn kleine broer Ali heet. U echter gevraagd naar zijn verjaardag, stelt u het niet te weten, hij zou een tweetal jaar jonger zijn dan u. U gevraagd of u andere vrienden van hem kent, stelt u dat dit niet het geval is daar hij van een andere school kwam. U gevraagd naar zijn favoriete vakken op school, kunt u slechts stellen daar niet over te hebben gepraat. U gevraagd naar zijn hobbies meent u dat hij er geen had, maar dat hij wel van literatuur hield (cgvs p.3-4). Gezien u een serieuze relatie met deze persoon beweert te hebben gehad kan er van worden uitgegaan dat u maar al te goed zou weten wanneer zijn verjaardag wordt gevierd, kan er van worden uitgegaan dat jullie het wel eens over zijn favoriete bezigheden zouden hebben gehad en is het niet meer dan logisch dat hij in de loop van de tijd wel eens over zijn vrienden zou hebben gesproken. Het is totaal niet aannemelijk dat hij het in al die tijd nooit over hen zou hebben gehad of dat u zelfs deze vrienden nooit zou hebben ontmoet. Bovendien is het weinig aannemelijk dat jullie nooit over school zouden hebben gesproken, temeer jullie nog een tijd samen in de klas hebben gezeten.

Weinig aannemelijk is ook uw verklaring dat u geen nieuws hebt over Y.(...). U gevraagd of dit effectief wil zeggen dat u tot op heden niets over hem weet, beaamt u dit. U gevraagd of dit ook wil zeggen dat u niet weet of uw vader diens familie op de hoogte van het hele gebeuren heeft gebracht, beaamt u dit andermaal om dan te vervolgen met te stellen dat u kort voor uw vertrek uit de grot Y.(...) nog hebt gezien. U gevraagd of Y.(...) heeft gezegd hoe hij het stelde, geeft u aan dat deze ontmoeting maar enkele seconden duurde en dat u op dat moment het belangrijkste was en u zich met niemand anders bezig hield. U dan gevraagd of dit effectief wil zeggen dat u niet weet of diens familie op de hoogte is en u niet weet of Y.(...) problemen had, geeft u het toch wel heel verbazingwekkende antwoord dat u dit niet meer aanbelangt en u uw vel wilde redden. U erop gewezen dat u toch een relatie met hem had, stelt u dat de problemen die Y.(...) heeft met zijn ouders u niet aanbelangen, enkel Y.(...) gaat u aan. Daar dit een antwoord is dat gezien de door u geschetste gang van zaken andermaal elke overtuiging ontbeert, wordt u andermaal gevraagd waarom u dit niet interesseerde. U stelt dan maar dat gezien Y.(...) naar u is gekomen in de grot, u ervan uitgaat dat hij geen problemen gehad moet hebben (cgvs p.5). U gevraagd waarom u tot op heden nog geen contact hebt opgenomen met Y.(...), stelt u als wedervraag 'hoe dan wel?'. Erop gewezen dat er zoiets als een telefoon bestaat, geeft u aan zijn nummer niet te hebben. U erop gewezen dat u zich hiernaar kunt informeren, stelt u: 'hoe moet ik dat doen, het is het lot, ik werd verliefd' (cgvs p.5). Gezien dit de persoon is met wie u meer dan twee jaar een relatie hebt gehad, gezien u met hem in uw huis door uw vader op heterdaad werd betrapt, gezien u stelt door uw familie te worden gezocht met als doel u te doden en gezien u dan ook nog eens stelt dat de Hezbollah naar u op zoek zou zijn, kan uw toch wel heel laconieke manier van spreken over uw liefdespartner totaal niet overtuigen en ondermijnt zulks opnieuw op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid.

Verder kunnen er enige bedenkingen worden gemaakt aangaande uw bewering homoseksueel te zijn. Zo stelt u zich vanaf uw veertiende ervan bewust te zijn geweest dat u zich aangetrokken voelde tot jongens en korte tijd later onderhield u seksuele contacten met twee medeleerlingen, H.(...) en Ali. Op uw negentiende begon u een relatie met Y.(...).

Gezien u zich vanaf uw veertiende bewust was van uw homoseksuele geaardheid en u vanaf die periode seksueel actief was, werd er u gevraagd naar andere homoseksuele kennissen. Opmerkelijk genoeg, stelde u behalve de drie eerder vermelde personen, geen andere dergelijke kennissen te hebben. U stelt dat Y.(...) volstond voor u, u niemand anders moest zoeken en u niet met om het even wie seks kan hebben. U gevraagd of dit wil zeggen dat u geen andere homoseksuelen kent in Bourj, beaamt u dit en stelt u dat er misschien wel zijn maar u ze niet kent (cgvs p.5). Gezien u nu bijna 24 jaar bent wekt dit antwoord enige verbazing daar er toch kan van worden uitgegaan dat u uw kennissenkring in tien jaar tijd toch wel wat zou hebben uitgebreid, al was het maar via uw drie 'vrienden'.

U gevraagd op welke plekken homoseksuelen elkaar ontmoeten in uw regio, kunt u slechts stellen dat er zo geen plekken zijn en dat u vermoedt dat men elkaar ontmoet op terrassen. U gevraagd of u in Libanon nooit naar plaatsen (café's, discotheken, stranden, ...) speciaal gericht op een homoseksueel publiek bent geweest, ontkent u dit ten stelligste. U gevraagd of u desondanks dan toch dergelijke plekken kent, antwoordt u opvallend genoeg dat dit niet het geval is, u zou hier nooit aan gedacht hebben en dit dan bijgevolg ook niet geprobeerd hebben. U gevraagd of dit effectief wil zeggen dat u geen enkele dergelijke plek kent, stelt u dat dit het geval is en voegt u er aan toe dat er in het

zuiden zo geen plekken zijn, misschien wel in Beiroet (cgvs p.6) Uw totale onwetendheid aangaande deze punten wekt toch wel enige verbazing en getuigt niet van een grote betrokkenheid. Uw verklaring hier gewoon niet aan te hebben gedacht kan bezwaarlijk overtuigen daar u aangeeft dat u uw homoseksualiteit in het geheim diende te beleven waardoor het niet meer dan logisch is dat u wel degelijk eens aan plaatsen zou hebben gedacht waar u uw geaardheid vrij kon beleven en er daarenboven toch ook kan worden uitgegaan dat u hierover wel eens met uw kennissen zou hebben gesproken.

U gevraagd naar de situatie van homoseksuelen in Libanon, geeft u als antwoord dat het cgvs dat misschien wel beter weet. U erop gewezen dat deze vraag aan u wordt gericht, stelt u dat alles in het geheim gebeurt en dat uw religie en uw traditie 'het' u verbiedt. U gevraagd naar wat er in de wet over homoseksuelen wordt gezegd, kunt u slechts stellen hier geen informatie over te hebben (cgvs p.5). Gezien uit uw verklaringen blijkt dat, en zoals reeds werd opgemerkt, u meent dat uw geaardheid door de gemeenschap niet wordt aanvaard en u meent dat alles in het geheim verloopt kan er toch van worden uitgegaan dat u zich hieromtrent zou hebben geïnformeerd. U had uw kennissen als aanspreekpunt, er is internet, er zijn boeken enz. Informatie hieromtrent is immers van primordiaal belang voor uw seksuele beleving.

U gevraagd of u homoseksuelen kent die problemen hebben gehad in Libanon, stelt u het in het algemeen niet te weten maar dat H.(...) en Ali zijn moeten vluchten vanwege hun geaardheid. U gevraagd hoe u dit te weten bent gekomen, antwoordt u hierop 'via geruchten' (cgvs p.6). Het hoeft geen betoog dat 'via geruchten' bezwaarlijk een objectief gegeven kan worden genoemd.

U gevraagd of u organisaties kent die de rechten van holebis in Libanon verdedigen, antwoordt u weinig overtuigend dat u de vraag nooit hebt gesteld (cgvs p.6). Gezien u duidelijk aangeeft dat u uw geaardheid niet openlijk durfde te beleven is het niet meer dan logisch dat u zich in de loop der jaren hiernaar zou hebben geïnformeerd.

U gevraagd of u publieke figuren in Libanon kent die homoseksueel zijn, kunt u andermaal slechts stellen hierover geen informatie te hebben (cgvs p.6).

U gevraagd of u sinds uw verblijf alhier contact hebt gehad met organisaties die gericht zijn op een homoseksueel publiek, stelt u dat dit niet het geval is. U gevraagd of u dergelijke organisaties kent, stelt u dat men u gezegd heeft dat er plekken zijn waar men seksuele activiteiten kan uitoefenen. Gezien dit geen antwoord is op de u gestelde vraag, werd deze herhaald waarop u stelde geen organisaties te kennen en u weet dat de mens vrij is in Europa (cgvs p.6).

Uit bovenstaande observaties kan bezwaarlijk worden geconcludeerd dat u begaan bent met het lot van de homoseksuelen in Libanon, eveneens opvallend is uw gebrek aan belangstelling over de leefwereld en vrijheden van holebi's in België. Uw antwoorden getuigen dan ook niet van een grote persoonlijke betrokkenheid, vaststellingen die gezien het hier naar uw zeggen een toch wel heel preciaire materie betreft, toch wel heel bevreemdend zijn.

Opmerkelijk is ook dat u uw seksuele geaardheid nooit tijdens uw gehoor met de Dienst Vreemdelingenzaken heeft vermeld. U had het daar slechts over economische problemen die u noopten het land te verlaten (Vragenlijst p.3). U hiernaar gepeild kunt slechts stellen dat er niet alle vragen gesteld werden, zo hebben ze u niet gevraagd waarom u problemen met uw vader had, en ze zouden u gezegd hebben dat u tijdens het tweede gehoor de mogelijkheid zou krijgen alle details te geven (cgvs pp.2, 6). Uw uitleg kan totaal niet overtuigen daar het aan u als asielzoeker is alle essentiële elementen spontaan naar voor te brengen en er uit uw verklaringen op het CGVS blijkt dat uw geaardheid aan de grondslag ligt van uw vertrek uit Libanon. Bovendien gaf u ten overstaan van DVZ tijdens uw gehoor op 23 november 2011 een totaal andere versie van de feiten. U stelt daar dat uw vader na zijn tweede huwelijk naar Afrika emigreerde, zijn verblijfplaats is u onbekend, en hij jullie in het begin nog onderhield, maar hij jullie de laatste jaren in de steek heeft gelaten (Vragenlijst p. 3; Verklaring punt 13). U werkte weliswaar maar verdiende niet genoeg waardoor u besliste naar Europa te komen. De vaststelling dat u bij de dienst Vreemdelingenzaken uw seksuele geaardheid niet ter sprake heeft gebracht ondermijnt andermaal uw geloofwaardigheid, temeer u tijdens het gehoor op het cgvs geen enkele schroom had om over uw geaardheid te spreken. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen bij de dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader reeds een aantal jaren geleden Libanon heeft verlaten waardoor het weinig geloofwaardig is dat u Libanon diende te verlaten omwille van problemen met hem.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u de door u aangehaalde motieven niet aannemelijk gemaakt en dienen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus u te worden geweigerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart neer. Uw identiteit op zich staat hier echter niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel betreffende de weigering van de vluchtelingenstatus, voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Volgens verzoeker stelt de commissaris-generaal verkeerdelijk dat zijn relaas ongeloofwaardig is omdat hij regelmatig seksuele betrekkingen onderhield in het huis wat geen discrete ontmoetingsplek is, terwijl van verzoeker meer discretie mocht worden verwacht aangezien homoseksualiteit niet maatschappelijk aanvaard is in Libanon. Verzoeker wijst er echter op dat hij verklaarde dat hij er zich voor hoedde dat zijn familie en mensen in zijn omgeving op de hoogte zouden komen van zijn seksuele geaardheid en dat hij een afzonderlijke kamer had met een sleutel, dat hij wachtte tot zijn familieleden het huis verlieten waardoor er geen sprake was van nonchalant gedrag in zijn hoofd, zoals de commissaris-generaal beweert. Verzoeker meent dat niet kan worden aanvaard dat hij zijn seksuele betrekkingen buitenshuis diende te onderhouden omdat hij zich hierdoor zou blootstellen aan een nog groter risico om betrappt te worden door derden. De eigen woning is volgens verzoeker de veiligste plaats. Daarnaast beweert verzoeker dat hij zich altijd uiterst voorzichtig heeft opgesteld bij het opzoeken van andere homoseksuelen, is hij nooit naar plaatsen geweest die specifiek gericht zijn op een homoseksueel publiek, waardoor hij allerminst als nonchalant kan worden bestempeld. Verzoeker benadrukt verder dat hij zeer gericht is op zijn eigen leefwereld en weinig begaan is met bekende homoseksuelen in Libanon of organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen. Ook het lezen van boeken of het opzoeken op internet houdt volgens verzoeker ernstige veiligheidsrisico's in omdat dit kan worden teruggevonden, waardoor de commissaris-generaal zich tegensprekt waar hij stelt dat van verzoeker meer discretie mocht worden verwacht. Verzoeker vervolgt dat hij voldoende precieze informatie heeft verstrekt over de vriend met wie hij een relatie onderhield. Het feit dat hij niet alle details kende, betekent volgens verzoeker niet dat het asielrelaas ongeloofwaardig was. Bovendien stelt verzoeker dat de relatie hoofdzakelijk seksueel van aard was zodat hij niet alle vragen over zijn partner kan beantwoorden. Verzoeker geeft aan dat hij tijdens het gehoor een groot aantal details kon verstrekken over de problemen die aan de basis lagen van zijn asielrelaas en dat zijn relaas doorleefd overkwam, waardoor het feit dat hij niet alle vragen tot in de details wist te beantwoorden, niet tot ongeloofwaardigheid moet leiden. Verzoeker besluit dat hij alle redelijke inspanningen heeft gedaan om documenten aan te brengen. Aangezien zijn verklaringen coherent zijn en plausibel, zo vervolgt verzoeker, vormt het niet up-to-date zijn van de stukken geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen.

In een tweede middel betreffende de weigering van de subsidiaire bescherming, voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker poneert dat hij afkomstig is uit Libanon en bij het indienen van zijn asielaanvraag uitdrukkelijk heeft verklaard dat zijn leven in gevaar is. Verzoeker zet de voorwaarden uiteen om in aanmerking te komen en stelt verder dat de term 'reëel risico' dient te worden gebruikt naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) en zet het begrip ernstige schade uiteen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Volgens verzoeker dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop de beslissing wordt genomen. Verzoeker benadrukt dat uit recente rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het voldoende is aan te tonen dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land en dat het niet noodzakelijk is dat er een groot aantal burgerslachtoffers vallen, maar dat zelfs een klein risico voldoende is om tot een mogelijke schending te komen. Verzoeker wijst erop dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Libanon en daarbuiten trieste realiteit zijn en de lokale autoriteiten niet bij machte zijn om op te treden tegen de gewapende conflicten "*lastens homoseksuelen*". Volgens verzoeker is uitwijken naar een andere regio buiten Borjshamli evenmin een optie. Verzoeker is van mening dat deze situatie een algemeen bekend gegeven is en meent dat ook de verwerende partij hiervan op de hoogte dient te zijn. Bij wege van illustratie citeert verzoeker een internetartikel van www.helem.net waarin de actuele situatie in Libanon voor homoseksuelen gedetailleerd wordt beschreven. Volgens verzoeker blijkt uit het artikel ontegensprekelijk dat hij bij terugkeer naar Libanon een reëel risico op ernstige schade zou lijden, waardoor zijn verzoek om subsidiaire bescherming in overweging zou moeten worden genomen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker herhaalt dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Libanon nog steeds trieste realiteit zijn en dat de autoriteiten niet bij machte zijn om op te treden tegen “*de gewapende conflicten lastens homoseksuelen*”. Eveneens herhaalt verzoeker dat uitwijken naar een andere regio buiten Borjshamli geen optie is. Hij wijst erop dat hij door de afwijzing van zijn asielaanvraag de facto gedwongen wordt het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, waardoor artikel 3 van het EVRM geschonden wordt.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en materiële motiveringsplicht. Verzoeker wijst op de motiveringsplicht in het kader van de wettigheidstoetsing van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Verzoeker is van mening dat de motieven die aan de beslissing ten grondslag liggen, gelet op de elementen uit het administratief dossier niet deugdelijk zijn omdat ze feitelijk onjuist zijn en falen naar recht, waardoor zij de beslissing niet kunnen dragen en dat de beslissing niet voldoende werd voorbereid, waardoor ze het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

2.2. De vier aangevoerde middelen worden omwille van hun inhoudelijke verwevenheid gezamenlijk behandeld.

2.3. De bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, is in de eerste plaats gestoeld op de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden vluchtaanleiding omdat verzoeker wist dat hij zijn geaardheid niet vrij kon beleven en het voor hem als sjiit gevaarlijk zou zijn dit te vertellen omdat zijn geaardheid niet getolereerd wordt binnen zijn religie en binnen zijn traditie. Gelet op deze context, zo wordt in de beslissing gesteld, kan de bewering van verzoeker dat hij steeds in zijn huis seksuele betrekkingen had, niet overtuigen. De nonchalante wijze waarop verzoeker 2 à 3 keer per week seks had met zijn vriend, wordt door de commissaris-generaal, gezien de geschetste context, weinig geloofwaardig geacht. Verder merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker weinig afweet over de verjaardag, de favoriete schoolvakken en de hobby's van de jongen met wie hij een relatie had. Daarnaast wordt er in de beslissing ook op gewezen dat verzoeker tot op heden geen nieuws heeft over zijn vriend Y. en dat verzoeker op uiterst laconieke wijze spreekt over zijn liefdespartner, wat zijn geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnt. Daarnaast worden er door de commissaris-generaal bedenkingen gemaakt bij de homoseksuele geaardheid van verzoeker. Er werd immers vastgesteld dat verzoeker buiten de medeleerlingen met wie hij seksuele contacten onderhield, geen andere homoseksuele kennissen had. Verzoeker stelt verder dat er in zijn regio geen plekken zijn waar homoseksuelen elkaar ontmoeten en dat er in Libanon geen instellingen zijn die specifiek op een homoseksueel publiek zijn gericht. Ook met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Libanon, wordt in de beslissing gewezen op de beperkte kennis van verzoeker, met name over de wetgeving in Libanon inzake homoseksualiteit, het bestaan van organisaties die opkomen voor rechten van holebi's en over publieke figuren in Libanon die homoseksueel zijn. Tevens bleek verzoeker luidens de bestreden beslissing geen contact te hebben gehad met organisaties die gericht zijn op een homoseksueel publiek en kende hij deze organisaties niet. Verder wordt in de beslissing opgemerkt dat verzoeker zijn seksuele geaardheid nooit heeft vermeld tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingen-zaken en dat hij aldaar slechts economische motieven aanhaalde om het land te verlaten, terwijl verzoeker op het Commissariaat-generaal geen schroom tentoonspreidde om over zijn geaardheid te spreken.

2.4. Verzoeker tracht de vaststellingen van de commissaris-generaal te nuanceren. Volgens hem houdt het feit dat hij seksuele betrekkingen had met zijn vriend in een eigen, afzonderlijke kamer met een sleutel, waarbij hij wachtte tot zijn familieleden het huis verlieten, niet in dat er in zijn hoofd sprake was van nonchalant gedrag. De Raad merkt echter op dat verzoeker zelf aangaf dat hij de deur soms niet op slot deed omdat er niemand was (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 4) hetgeen gezien zijn context van sjiitische moslim en de vrees voor de reactie van zijn familie bijzonder ongeloofwaardig overkomt. In de bestreden beslissing wordt hoegenaamd niet gesuggereerd dat verzoeker zijn seksuele betrekkingen buitenshuis diende te beleven, zoals verzoeker lijkt te beweren, maar het hebben van seksuele betrekkingen in een woning waar verzoekers vader met zijn stiefmoeder, zijn twee broers en zijn zus samenwoont (Ibid., p. 2), kan bezwaarlijk discreet worden genoemd. De vaststellingen aangaande verzoekers gebrekkige kennis over de leefwereld van homoseksuelen in Libanon kunnen bezwaarlijk worden aanzien als een bewijs van zijn discretie. De Raad wijst erop dat het tonen van interesse in de leefwereld van holebi's in Libanon of in zijn gastland België niet noodzakelijk strijdig is met het aan de dag leggen van een grote discretie als het om seksuele contacten gaat. Uit het relaas van verzoeker blijkt echter dat hij buiten de medeleerlingen met wie hij seksuele contacten onderhield, geen andere homoseksuele kennissen had, geen kennis heeft van de wettigheid van homoseksuele betrekkingen in Libanon, niet weet van het bestaan van organisaties die opkomen voor rechten van holebi's en over publieke figuren

in Libanon die homoseksueel zijn (Ibid., p. 6). Het feit dat verzoeker erg gericht zou zijn op zijn eigen leefwereld, vormt echter geen afdoende rechtvaardiging voor zijn totale onwetendheid op dit punt. In elk geval is het geenszins onredelijk dat de commissaris-generaal op grond van de verklaringen van verzoeker tot het besluit kwam dat deze weinig aannemelijk waren.

2.5. Verzoeker kan allerm minst worden bijgetreden waar hij stelt dat hij voldoende precieze informatie zou hebben verstrekt over de vriend met wie hij een relatie onderhield. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker niet weet wanneer zijn vriend verjaart, niet weet hoe oud hij exact is, geen enkele van diens vrienden kent en met hem nooit zou hebben gepraat over zijn favoriete vakken op school of zijn hobby's (stuk 3, gehoorverslag CGVS 17 april 2012, p. 4). De stelling van verzoeker dat de relatie hoofdzakelijk seksueel van aard is, ontslaat hem er niet van een minimale interesse te tonen in de persoon met wie hij beweert gedurende tweeënhal jaar een relatie te hebben gehad. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt immers eveneens dat hij sedert november 2011, het moment dat hij in België is toegekomen, geen enkel contact meer heeft, zelfs niet via een omweg, met zijn vriend Y., waarbij verzoeker zelfs stelt dat het hem niet meer aanbelangt (Ibid., p. 5), hetgeen allerm minst blijk geeft van een doorgedreven interesse. Verzoeker beweert weliswaar dat hij alle redelijke inspanningen heeft gedaan om documenten aan te brengen, maar hij heeft blijkens het administratief dossier enkel een kopie van zijn identiteitskaart neergelegd (stuk 10, Documenten). De Raad wijst er echter op dat het niet up-to-date zijn van de stukken geen overweging vormt uit de bestreden beslissing, zodat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij stelt dat dit geen valabel argument is om de asielaanvraag te verwerpen.

2.6. Ten overvloede wijst de Raad op de overweging uit de bestreden beslissing dat verzoeker ter gelegenheid van het opstellen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van zijn homoseksuele geaardheid (stuk 7, Vragenlijst DVZ, 23 november 2011) en hiervan voor het eerst melding maakte bij zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, vijf maanden na zijn binnenkomst op het grondgebied. Verzoeker schreef deze nalatigheid tijdens zijn gehoor niet toe aan een bepaalde schroom, maar aan het feit dat er hem geen diepgaande vragen over de problemen met zijn vader zouden zijn gesteld (stuk 3, gehoorverslag CGVS, 17 april 2012, p. 2). De wijze waarop verzoeker zijn werkelijke asielmotieven ontvouwt, doet ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid, waardoor zijn vrees voor vervolging die daarop is gestoeld, evenmin geloofwaardig kan worden geacht.

2.7. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden seksuele geaardheid, kan hij zich ook niet langer steunen op deze teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker zich beroept op de algemene veiligheidssituatie in Libanon, waarbij hij informatie toevoegt van internet over de moeizame acceptatie van homoseksualiteit in de Libanese samenleving, merkt de Raad op dat uit het betoog van verzoeker geenszins blijkt dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. De zorgvuldigheidsplicht legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit een incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid, is niet correct. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord, hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

2.9. Er werd geen schending aangetoond van artikel 3 van het EVRM of van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht of de zorgvuldigheidsplicht werd derhalve niet geschonden.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN